

Антоније Исаковић

Књижевник, академик Антоније Исаковић рођен је у Београду 6. новембра 1923. године. Гимназију је учио у Београду, Крушевцу, Алексинцу и Јагодини. Учесник је у народноослободилачкој борби од 1941. године. Борио се до краја рата у Првој пролетерској и био је члан Полит-одела бригаде.

Од 1945. године Исаковић је био на дужности секретара Окружног комитета СКОЈ-а и члан је Окружног комитета КПЈ у Светозареву, затим члан Обласног комитета КПЈ у Крагујевцу. Завршио је вишу партијску школу «Ђуро Ђаковић» у Београду, 1948. године.

Од 1949. године Исаковић је најпре члан Агитпропа ЦК КПС, затим директор Недељних информативних новина и одговорни уредник књижевног часописа Дело. Године 1960. изабран је за генералног директора ИП Просвета и на тој дужности је остао до 1974. године. Између осталог, Исаковић је био и републички и савезни народни посланик.

За дописног члана САНУ изабран је 7. марта 1968, а за редовног 22. априла 1976. године. Био је секретар Одељења језика и књижевности (1975-1981) и потпредседник САНУ (1981-1994).

Дела Антонија Исаковића (Велика деца, Папрат и ватра, Празни брегови, Трен 1, Трен 2, Миран злочин) преведена су на око двадесет страних језика. Према његовим приповеткама начињена су сценска дела (Трен, Молба из 1950, Писмо из 1971) и снимљени филмови (Кроз грање небо, Партизанске приче, Три, Трен).

Антоније Исаковић је био добитник Змајеве награде (1954), Седмојулске награде СР Србије (1962), награде Иво Андрић (1977), НИН-ове награде (1982).

Преминуо је у Београду је 13. јануара 2002. године.